

ge skal anlægge sag ved domstolene for at få sin ret.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er derfor, at ministeriet kan træffe beslutning om at opgive sagen, allerede inden sagen er anlagt ved domstolene. Herved sikres det, at sagen kan afsluttes så tidligt som muligt med så begrænset ulempe for den skattepligtige som muligt, og vil dermed være med til at styrke borgernes retssikkerhed.

Et eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde er den situation, der beskrives i bemærkningerne, hvor Told- og Skattestyrelsen er uenig med Landsskatteretten eksempelvis i forståelsen af et afsnit i Ligningsvejledningen. En situation der vil være meget sjældent forekommende.

Det forventes i det hele taget, at bestemmelsen vil få et meget begrænset anvendelsesområde. Alene i de helt særlige tilfælde, hvor det allerede inden sagen er anlagt ved domstolene af den skatte- eller afgiftspligtige, vurderes, at ministeriet ikke vil kunne få medhold ved domstolene, vil bestemmelsen finde anvendelse. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om sagen er af principiel karakter eller ej.

Har sagen imidlertid vidererækkende betydning, vil beslutningen om at genoptage sagen til fordel for den skatte- eller afgiftspligtige give adgang til genoptagelse i tilsvarende sager, jf. forslaget til skattestyrelseslovens §§ 35, stk. 1, nr. 7, og 35 C, stk. 1, nr. 1, således at beslutningen får samme virkning i relation til genoptagelse, som en dom ville have fået.

Ad b) Vurderingen af, om bestemmelsen skal bringes i anvendelse, vil kunne være foranlediget af en indstilling fra Told- og Skattestyrelsen. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at Departementet på andet grundlag bliver bekendt med, at der kan være grund til at genoptage en sag, hvori Landsskatteretten har afsagt kendelse.

Uanset om sagen er foranlediget af styrelsens indstilling, eller sagen er indledt på andet grundlag, vil vurderingen af, om sagen skal genoptages i medfør af den foreslåede bestemmelse, være den samme, som den indledende vurdering, der i dag foretages, når en sag anlægges ved domstolene mod Skatteministeriet.

Det er således forudsat, at kompetencen i de pågældende sager henlægges til Departementet. Finder Departementet på grundlag af de forelig-

gende oplysninger, at der er grundlag for at overveje genoptagelse af sagen, vil Departementet indhente en indstilling fra Kammeradvokaten som grundlag for beslutningen om genoptagelse. På baggrund af indstillingen fra Kammeradvokaten samt udtalelser fra Landsskatteretten og Told- og Skattestyrelsen vil Departementet herefter foretage en samlet vurdering af sagen. Departementet vil i den forbindelse ikke være bundet til at følge en indstilling frem for en anden, ligesom det ikke er en forudsætning for beslutningen om genoptagelse, at Kammeradvokaten og styrelsen er enige.

Ad. c) Den situation, den foreslåede bestemmelse i § 32 i skattestyrelsesloven tager sigte på, er tilfælde, hvor Landsskatteretten ikke har givet klager medhold, men hvor det står klart, at ministeriet ikke kan forventes at få medhold, hvis sagen indbringes for domstolene.

Denne situation adskiller sig fra den situation, hvor det, forinden sagen har været forelagt for Landsskatteretten, må lægges til grund, at myndighedernes praksis ikke kan opretholdes. I den situation vil myndighedernes ændring af praksis give adgang til genoptagelse i samme omfang, som hvis myndighedernes praksis var indbragt for og underkendt af Landsskatteretten eller domstolene, jf. den foreslåede ændring til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7.

Det forudsættes, at Kammeradvokatens indstilling indhentes i forbindelse med vurderingen af, om praksis kan opretholdes.

Ad. d) Departementet vil som anført ovenfor under b) anmode om Landsskatterettens udtalelse i sagen, der sammen med de i øvrigt indhentede indstillinger vil danne grundlag for Departementets samlede vurdering i sagen.

Typisk vil det være mest hensigtsmæssigt at anmode Landsskatteretten om en udtalelse på baggrund af Kammeradvokatens indstilling for derved at sikre, at Landsskatteretten er bekendt med samtlige sagens omstændigheder. Dette svarer til den procedure, der i dag anvendes i forbindelse med behandlingen af ministeriets retssager.

Der henvises endvidere til det ovenfor under b) anførte.

Ad. e) Bestemmelsen vil ikke betyde, at Departementet i videre omfang end i dag vil indlede en vurdering af, om en sag skal opgives. Mini-